

NOVADNIEKS

SESTDIEN,
1990. gada 21. aprīlī

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 48 (6052)
Maksā 3 kap.

hektārus graudaugu. Skābarības kultūrām atvēlēti 25, bet viengadīgajiem zālājiem — 37 hektāri. Kukurūza augs 50 hektāru platībā, bet kartupeļi — valrs tikai 10 hektāros. Kāpēc šīs kultūras sējumi šogad samazināti, salīdzinot ar pagājušo vasaru! Agronoma vārdiem runājot, kartupeļi ir samērā nīkīgs un darbietilpīgs dārzenis. Pērn «Sarkanā ausma» tieši tāpēc, ka visus tupeņus

[561 hektārs graudiem un 10 hektāri zaļbarībai], arī 30 hektāru rapša sējumu.

Lūdzu saimniecības agronomu Bronislavu Zalānu izteikt savu viedokli par šodienas sāpi — lauku pārmērīgo ķīmizāciju. Jo arī šeit ir bijis savs labs grēciņš iepriekšējos gados. Fakts, ka bez ķīmijas neiztiks arī šogad. Lietos gan pretvieldres preparātus, gan pret slimī-

galvenais agronoms var palielināties, ka pret mehānizatoriem šopavasār nav bijis lebidumu. Darbs paveikts laikus, bet labākos darba darītājus, un ko kurš pelnījis, redzēs, kad sējumi sadīgs. Kā katru gadu, arī šogad mehānizatori un speciālisti kopā apbrauks un izvērtēs visus laukus.

Vienīgā rūpe, kas šodien ļoti nomāc agronoma prātu, ir nepie-

Drīz sējumi stiebros

Vēl dzeguzes nav pa istam leivinātinājušas savu balsi, bet tīrumos jau pierimst sēja nodarbinātās tehnikas rūkoņa. Arī kolhozā «Sarkanā ausma» graudaugu sēja pabeigta (otrdien sēja pēdējos 10 hektārus auzu mīstru). Ilggadējais iecirkņa priekšnieks Zenons Skutelis bez bažām runāja arī par iespējamajām vēsajām dienām. Jo, viņaprāt, — tas nekas, ka grauds ilgāk pabūs zemē. Tad labāk nostabilizēsies sakņu sistēma, un rudenī vārps būsot smāgākas nekā pēc ātras uzdzīšanas.

Arī saimniecības galvenais agronoms Bronislavs Zalāns, kurš pieredzējis agras un vēlas sējas, todien bija labā noskaņojumā. Varēja pastāstīt, ka sēja uzsākta 3. aprīlī. Pavisam «Sarkanajā ausmā» iesēja 732 hektārus vasarāju, tai skaitā 680

vajadzējis pārdot agrofirmas «Sarkanais Oktobris» cietes rūpnīcai, esot cietusi zaudējumus, jo tur cenas ļoti pieticīgas. Šogad «Sarkanā ausma» neaudzēs arī galda bietes, jo saimniecībai nav savas dārzenu glabātuves, bet izaudzēto nav kur lūda realizēt. Pērn kolhozam bija «aizķeršanās» ar nitrātiem, kuru daudzums pārsniedza pieļaujamās devas.

Tagad ar mierīgu sirdi var pagaidīt līdz mēneša beigām, kad leštāsies siltāks laiks, un tad varēs sēt kultūras, kurām netik salnas: kukurūzu, bietes. Periodiski iesēs arī viengadīgos zālājus, lai dažādos periodos būtu kvalitatīvs pjāvums. Samērā labi pārziemojuši rudzi

bām, nezālēm. Agronoma vārdiem runājot, pats svarīgākais — nepārsniegt atļautās devas. Varbūt pat mēģināt tās samazināt. Jau šodien sāks domāt par agrotehnisko līdzekļu izmantošanu nezāļu iznīcināšanā. Pirmos sastrādātos tīrumus, kur nezāles sāk zālot, jau ecē. Pērn arī mēģināja to darīt, un galvenais speciālists ir pārliecināts, ka šādā veidā var iznīcināt daudz nezāļu. Tīrumu kultivēšanai šogad neizmanto smagos traktoros, lai nesablietētu arumu. Visu augsni sastrādāja ar dzijirdinātājiem. Jāsaka, ka, vērtējot sastrādātos laukus, nav divu domu par kārtīgi padarītu darbu. Lauki līdzīgi, nevis «grāvju grāvjiem» izvagoti kā dažviet citur. Arī

fiekoša meliorācija. Ir tendence meliorēšanai atvēlēt arvien mazāk valsts līdzekļu. Bet... «Sarkanajā ausmā» meliorāciju gaida vismaz 800 hektāru.

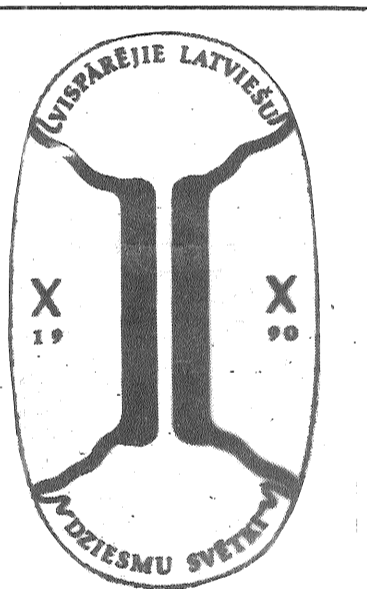
A. ILJINA

ATELOS:

šopavasār daudz padarīja mehānizatori Jānis Muižnieks, Andris Podiņš, Antons Vaivods, Anatolijs Anspoks, Voldemārs Gerķis, Kārlis Anspoks;

pēdējo graudaugu hektāru sēja piedalījās Francis Pauriņš, Roberts Rubins, Aivars Skutelis

J. SILICKA foto

Darāmā vēl daudz

Jau svētdien noskaidrosim tos koku kolektīvus, kuri piedalīsies lielajos Dziesmu svētkos. Pēdējos mēģinājumos sasporojies rajona skolotāju koris, bet ja tas būtu noticis jau oktobrī...

Rudzētu un Aglonas korim konsultācijas sniedz rajona kultūras nama metodikis Alberts Vucāns.

Starp Latgales rajoniem mums ir lielākais pašdarbnieku skaits, kuri gatavoja XX Vispārējiem latviešu dziesmu svētkiem Rīgā.

Bez šiem secinājumiem dziesmu svētku rajona orgkomitejai nācās konstatēt, ka lielākajai daļai dziedātāju būs jāiztiek ar saviem apaviem, ka dejotājiem diez vai pagūs pašūt nepieciešamos kamzolus, ka nav vēl padomāts par suvenīriem un bukletiem...

Ar darbiem Rīgā

Jau šodien gandarīti var būt tie mūsu rajona tautas lietiskās mākslas meistari, kuru darbi jau atlasīti Dziesmu svētku republikāniskajai izstādei.

Rīgas pārstāvji izvēlējās no mūsu izstādes visu keramiku darbus. Lielajā izstādē redzēsīm gan Ināras Bojāres un Margaritas Blates lakatus, Sandras Priķules un Maijas Kulakovas iostas, gan Natālijas Vuškārnieces un Livijas Pastalojānes pītes grozus, gan Tautas lietiskās mākslas studijas «Dubna» audēju veikumu.

V. ROMANOVSKIS

Aicinājums sakarā ar pavasara iesaukumu PSRS Bruņotajos Spēkos

PSRS Bruņoto Spēku atrašanās Latvijas teritorijā kopš 1940. gada 17. jūnija ir nelikumīga.

Uz Padomju Armijas sirdsapziņas ir iebūvēti Somijā, Baltijas valstu okupācija, karaspēka ieviešana Ungārijā, Čehoslovākijā, asiņainais karš Afganistānā. Nav piedodama karaspēka agresīvā rīcība pret civiliedzīvotājiem Gruzijā, Armēnijā, Azerbaidžānā, draudīgās militārās akcijas Lietuvā, kā arī citos PSRS rajonos. Armija ir kļuvusi par ieroci cīņā pret nacionālajām atbrīvošanās kustībām PSRS.

Nemot vērā iepriekšminēto, aicinām jauniesaucamos, kuri vēlas aizstāt dienestu PSRS Bruņotajos Spēkos ar alternatīvo (darba) dienestu, darīt to zināmu kara komisariātam iesnieguma veidā, kurā norādīt iemeslu, kāpēc nevēlas dienēt PSRS Bruņotajos Spēkos.

Atgādinām, ka LPSR Konstitūcijas 61. pants un LPSR Likums par alternatīvo (darba) dienestu Latvijā iedzīvotājiem nodrošina tiesības atteikties no aktīvā karadienesta, motivējot to ar pacifistisko vai reliģisko pārliecību.

Paredzot iespējamo kara komisariāta pretdarbību, iesnieguma dublikātus lūdzam iesniegt rajona alternatīvā (darba) dienesta lietu komisijā (arstiprināta rajona Tautas deputātu padomes se-

sijā 1990. gada 18. aprīlī), kas atrodas rajona izpildkomitejā, 37. kabinetā, vai komjaunatnes rajona komitejā, 10. kabinetā. Telefoni: 22706, 22496.

Iesniegums jāiesniedz līdz pavēstes par iesaukšanu saņemšanai vai arī tajā pašā dienā. Tādējādi nekāda gadījumā neparakstīties par pavēstes saņemšanu pirms iesnieguma iesniegšanas rajona kara komisāram. Iesnieguma forma brīva.

Par konfliktsituācijām un LPSR Likuma par alternatīvo (darba) dienestu pārkāpumiem var zinot rajona alternatīvā dienesta lietu komisijai, Latvijas Sieviešu līgai (Rīgā, Vecvilsētas ielā 13/15, tālrunis 210376).

Atgādinām, ka daudzas sabiedriskās organizācijas (LTF Dome, Latvijas komiteja «Zēnva-49» u. c.) aicina visus Latvijas republikas pilsonus atteikties no iebūvētām saistībām ar okupācijas armiju, izvairīties no kontaktiem ar kara komisariāta darbiniekiem. Uzņēmumi un organizācijas tiek aicinātas atteikties kara komisariātam iebūvētā veida naļidzību, tajā skaitā arī transportu.

LTF Preiļu nodaļas Dome, Latvijas Sieviešu līgas Preiļu nodaļa, rajona alternatīvā dienesta lietu komisija

Rajona Tautas deputātu padomes sesija

18. aprīlī notika 19. sasaukuma Preiļu rajona Tautas deputātu padomes 3. sesija.

Deputāti apsprieda un pieņēma šādus lēmumus:

- 1) par celniecības galvenajām levirzēm 1991. gadā un XIII piecgadē;
- 2) par zemnieku saimniecību veidošanu Preiļu rajonā;
- 3) par soda naudas iekasēšanu no iestādēm, uzņēmumiem, organizācijām un privātpersonām Preiļu rajonā;
- 4) par nodevu iekasēšanu no iestādēm, uzņēmumiem, organizācijām un privātpersonām Preiļu rajonā;
- 5) par rajona iedzīvotāju pabalstiem, pensijām un specapgādi;
- 6) par Preiļu pils un citu arhitektūras pieminekļu restaurāciju un saglabāšanu;
- 7) par katoļu draudzes mājas atbrīvošanu Līvānos;
- 8) par atļauju iebraukt Preiļu rajonā ārzemju viesiem un tūristiem;
- 9) par dārkopības biedrības «Solka» darbību.

Sakarā ar laikraksta «Novadnieks» statusa izmaiņu, rajona Tautas deputātu padome, pamatojoties uz laikraksta redakcijā notikušo redaktora vēlēšanu rezultātiem, par Preiļu rajona laikraksta «Novadnieks» redaktoru apstiprināja P. Pīzeiti.

Sesijā tika apstiprināta rajona izpildkomitejas nepilngadīgo lietu komisija, rajona zemes sadales komisija, rajona alternatīvā dienesta lietu komisija, kā arī izdarītas izmaiņas iesaukšanas komisijas sastāvā.

Deputāti pieņēma lēmumu par videofilmu demonstrēšanas kārtību Preiļu rajonā, kā arī izskatīja dažus citus jautājumus.

Sesijas dienaskārtībā bija paredzēta arī dažu izpildkomitejas darbinieku apstiprināšana. Rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs I. Sņiķers ierosināja deputātiem par izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieku celniecības jautājumos apstiprināt J. Desaini, bet par izpildkomitejas sekretāru — V. Germani, taču aizklātās balsošanas rezultātā nevienam no viņiem neieguva nepieciešamo balsu skaitu. Pēc izpildkomitejas priekšsēdētāja protesta deputāti nolēma turpināt apspriest jautājumu par izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieku un pieņēma lēmumu apstiprināt J. Desaini, ja viņš tam piekritīs, par izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieku celniecības jautājumos uz vienu gadu.

[Ar sesijā pieņemtajiem svarīgākajiem lēmumiem tuvāk iepazīstināsim mūsu laikraksta turpmākajos numuros.]

Sagaidot V. I. Leņina 120. dzimšanas dienu

Leņins un Staļins: divas pozīcijas nacionālajā jautājumā

(Nobeigums. Sākums 46. un 47. numuros.)

Visu šo kampaņu Leņins novertēja kā «IMPERIALISTISKAJĀ ATTIEKSMI PRET APSPIESTĀJĀM TAUTIBĀM». Šis darbs tika padarīts par slepenu, un to nolasija vienīgi partijas XII kongresa delegātiem 1923. gada aprīlī.

Pēc trim dienām — 1923. gada 4. janvārī — piebildē vēstulei kongresam Leņins ieteica pārvietot Staļinu no ģenerālsekretāra posteņa.

24. janvārī Leņins pieprasīja Dzeržinska komisijas materiālus papildus izpētei. 25. janvārī Politbirojs apstiprina Dzeržinska komisijas ieteikumus. 1. februārī Leņina sekretāru komisija saņem šos materiālus izpētei, bet 14. februārī viņa sekretāri pabeidz iepazīšanos ar materiāliem, un Leņins diktē Fotijevei norādījumus, kā sastādīt slēdzienus: «3 momentā. 1. Nedrīkst kauties. 2. Nepieciešama piekāpšanās. 3. Lielu valsti nedrīkst salīdzināt ar mazu.

Nosaukums «novirznieki» par novirzīšanos uz šovinisma un meņševisma pusi pierāda, ka šī novirzīšanās piemīt arī lielvalstnieciskuma sludinātājiem.

Ja agrāk darbā «Jautājuma par nacionalitātem jeb par «autonomizāciju» Leņins apvainoja

Staļinu lielkrievu šovinismā, nīkumā, pārsālīšanā isteni krieviskā garā, tad tagad viņš Staļinu apvaino lielvalstnieciskumā un norāda, ka partijas vadībā iesakņojies šovinistiskais lielvalstnieciskuma novirziens. Tāds novirziens — tā jau ir apzināta grupas politika, kas tiek īstenota partijas un Padomju valsts vārdā.

Apsvēris apstākļus, Leņins paziņo, ka «viņš noteikti nolēmis kaut ko izdarīt līdz kongresam un cer, ka spēš izdarīt».

Ar šo brīdi, no 14. februāra līdz marta sākumam, visas ziņas par Leņina darbību praktiski pazūd. Bet tieši šajā laikā arī izvērsās viņa cīņa ar Staļinu.

NODEVĪBA

Kāds šajā laikā Leņina stāvoklis? Leņins bija slims, pa pusi paralizēts, viņa rīcību ierobežoja gan slimība, gan ārsti un Staļins. Un tomēr Leņins bija formāls un neformāls partijas līderis, valsts vadītājs ar milzīgu autoritāti un ietekmi.

Taču Politbirojs faktiski jau pusgadu bija atteicies no viņa kā līdera un nodevis viņu Staļina uzraudzībā. Staļins izolē Leņinu no partijas, apvaino viņa tuviniekus, dod instrukcijas ārstiem, seko viņa paša un viņa sekretāru darbībai. Taču Leņinam

partijā bija sevišķs stāvoklis. Viņš bija spējīgs darboties, nēņemot vērā centrālā aparāta pretarību, ja vien to būtu varējis fiziski.

Pusgada laikā, kas sociālismam kļuva liktenīgs, Leņins atklāja XX gadsimta fenomenu — staļinismu, kurš toreiz izpauzās vēl tikai kā lielvalstnieciskums, un uzsāka cīņu ar to.

Šis cīņas gaita vēl ir maz zināma, taču tās rezultāti un galvenie posmi ir šādi.

Pirmais posms — 1923. gada februāra Centrālās Komitejas plēnums (21. — 24. februāris).

«Plēnums izskatīja tēzes (Staļina) nacionālajā un organizatoriskajā jautājumos un nolēma tās nepublicēt, iekams ar tām nebūs iepazīstināts V. I. Leņins, un — ja Vladimirs Iljičs pieprasīs tēzes pārskatīt, jāsasauca steidzams plēnums».

Februāra plēnums noraidīja arī Politbiroja lēmumu sakarā ar Dzeržinska komisijas rezultātiem un pieņēma lēmumu nosūtīt uz Gruziju jaunu komisiju.

Pēc noteiktās kārtības tēzes kongresam (bet tās bija tēzes XII kongresam), kuras tūlīt iesniegtas izskatīšanai plēnumā, vispirms apstiprina Politbirojs. Kādā veidā ģenerālsekretāra tēzes, kuras Politbirojs bija apstiprinājis, plēnums noraidīja un

nosūtīja «ekspertīzei» Leņinam? Zīņu par to pagaidām nav. Taču tas liecina, ka uz plēnumu iedarbojās lielāks politisks spēks nekā Politbirojs. Tolaik partijā tādā spēkā bija tikai Leņinam.

Ar plēnuma lēmumu viņš sāka kontrolēt Staļina darbību. Politiskā dispozīcija starp viņiem izmainījās pilnīgi pretējos virzienos. Staļina atstādināšana no ģenerālsekretāra posteņa bija sagatavota.

Leņins nevarēja piekrist Staļina tēzēm, kurās tika apgalvots, ka «nacionālo republiku apvienošanās Padomju Socialistisko Republiku Savienībā ir sadarbības formu attīstības noslēguma posms». Jau 1919. gadā viņš brīdināja: «Censties pārsteidzīgi, par katru cenu, «nelokāmi» un «neatgriezeniski» atrisināt šo jautājumu — tas nozīmē domas šaurību jeb, vienkārši sakot, trulumu».

Staļina tēzēm Leņins nevarēja piekrist arī tāpēc, ka tās faktiski sagrāva partijas nacionālo politiku. Un viņš brīdināja: «Iet tālāk, kaut soli tālāk, kaut par matiņu tālāk — tas būs nepareizi».

Un tāpēc viņš nepiekrīta tēzēm. Vēstulē Trockim Leņins ieteica viņam uzņemties «gruzīnu lietas aizstāvību partijās Centrālajā Komitejā». Citiem vārdiem, jautājums par steidzamu CK plēnuma sasaukšanu jau bija izlemts. Tas notiek 5. martā. Bet nākamā dienā, tas ir — 6. martā, Leņina veselība strauji pasliktinās. 10. martā seko paralīze un valodas zaudēšana.

Raksta, ka Trockis atteicies no Leņina priekšlikuma. Pareizi, taču ne uzreiz, bet gan vēlāk. Bet 6. martā viņš Centrālās Komitejas locekļiem vēstulē pazi-

ņoja, ka saņemis no Leņina dokumentus, kas vērsti pret Staļinu.

Otrs posms. Politbiroja paplašinātā sēdē 22. martā tiek pieņemtas Staļina tēzes partijas XII kongresam. Šī Politbiroja sēde — pseido-plēnums, kurš uzurpēja Centrālās Komitejas pilnvaras. Tas bija APVERSUMS PARTIJĀ, jo pieņemti tēzes partijas kongresam bija tiesības vienīgi CK plēnumam. Jo vairāk tādas tēzes, kuras radīja šaubas iepriekšējam plēnumam un tāpēc tika nosūtītas pārbaudei partijās līderim, kurš tēzes noraidīja un pieprasīja sasaukt steidzamu Centrālās Komitejas plēnumu.

29. martā Politbirojs nosūta Trockim ultimātu, kurā pieprasa, lai viņš atteiktos atbalstīt Leņinu. Ultimātu parakstījuši Politbiroja locekļi un locekļu kandidāti Zinovjēvs, Staļins, Kamenēvs, Tomskis Rikovs, Buharins, Kaļinins, Molotovs. 30. martā Centrālās Komitejas plēnums pāriet Politbiroja vairākuma pusē, un Trockis pieņem ultimātu, atsaucoties atbalstīt Leņinu.

Toreiz ne Centrālajā Komitejā, ne Politbiroja, kuri vēl bija «leniniski», Staļina priekšniekiem vairākuma nebija. Kāpēc tomēr uzvarēja Staļins?

Tāpēc, ka vispirms Zinovjēvs un Kamenēvs, pēc tam — pārējie Politbiroja locekļi un locekļu kandidāti, bet beigās — arī Trockis nodeva Leņinu, vadoties no savām personiskajām interesēm un savos uzskatos tā vai citādi atšķiroties no Padomju valsts dibinātāja svarīgos sabiedriskās attīstības jautājumos.

V. DOROSENKO,
vēsturnieks (APN)

Ekoloģija un ražošana

Skaidrs, ka nekas nav skaidrs

NO DIENESTA SARAKSTES

Rajona galvenais sanitārais ārsts V. Miņins — Līvānu stikla fabrikai, rajona izpildkomitejai Līvānu pilsētas izpildkomitejai (1989. gada 19. decembrī): «Zinātnes un ražošanas apvienība «Progress» izstrādā Līvānu stikla fabrikai atmosfēras piesārņošanas pieļaujamās normas, sanitāro aizsargzonu, kā arī pasākumus piesārņotības samazināšanai. Pārbaudot materiālus, konstatēts, ka sanitārā aizsargzona, ņemot vērā vēju rozi, kartē ir atzīmēta nepareizi. Ir arī citas nepilnības. Saskaņā ar iepriekšējiem mūsu aprēķiniem, stikla fabrikas sanitārā zonā atrodas divi bērnu dārzi, četras daudzstāvu mājas, septiņas individuālās mājas un Līvānu stikla fabrikas kopmītnes. Atmosfēras stāvokli Līvānos Dabas aizsardzības komiteja pastāvīgi nekontrolē, kaut gan vienreizēji mērījumi rāda, ka atmosfēras piesārņotums pārsniedz pieļaujamās normas pat aiz noteiktās sanitārās aizsargzonas.

Pamatojoties uz iepriekšminēto, iesaku izstrādāt šādu variantu: stikla fabrikai vai tās daļu (sihtas ceļu un 1. ceļu, kas veido 64 procentus no visa fabrikas atmosfēras piesārņojuma)

izvietot Līvānu pilsētas rūpniecības zonā.»

Līvānu stikla fabrikas direktors J. Skreivers un darba kolektīva padomes priekšsēdētājs J. Ceirāns — republikas Ministru Padomes priekšsēdētāja pirmajam vietniekam, Valsts rūpniecības komitejas, rajona izpildkomitejas un Daugavpils reģionālās dabas aizsardzības komitejas priekšsēdētājiem, rajona galvenajam sanitārajam ārstam (1989. gada 27. decembrī): «Sakarā ar nopietnu ekoloģisko stāvokli fabrikas sanitārās aizsargzonas un pilsētas apdzīvotās vietas savienojumā tālāka fabrikas ražošanas darbība uz esošās platības nav pieļaujama. Pasākumi, ko fabrika veic ekoloģiskās situācijas uzlabošanai, nespēj atrisināt jautājumu. Dzīvojamā masīva būvniecība notika, pārkāpjot sanitārās normas un kārtību, kas noteikta uzņēmuma sanitārajam aizsargzonai, kad tam visam valstī netika pievērsta vajadzīgā uzmanība. Sodien runa ir par uzņēmuma slēgšanu vai tā pārvietošanu uz rūpniecības zonu. Atrisināt šo uzdevumu ar saviem līdzekļiem fabrikā nespēj, jo šim nolūkam ir nepieciešami 20 miljoni rubļu. Lūdzam sarīkot Ministru Padomes, Valsts rūpniecības komitejas, rajona izpildkomitejas, pilsētas izpildkomitejas, Dabas aizsardzības komitejas, sanitāri epidemioloģiskās stacijas, fabrikas speciālistu kopīgu apspriedi, lai izstrādātu uzņēmuma tālākas darbības koncepciju.

Fabrikas produkcija lemtojusi plašu pieprasījumu ne tikai mūsu republikā, bet arī ārpus tās un ārzemēs.»

ZURNALISTA KOMENTARS

Sodien skaidrs, diemžēl, ir viens: 20 miljoni rubļu fabrikas pārvietošanai uz rūpniecības zonu nav un tuvākajā nākotnē arī nebūs. Tālāk — pilnīga neiznācība. Iesaistījušies deputātu grupā, kas kārtējo reizi apmeklēja fabriku, varēju parunāt ar Daugavpils reģionālās dabas aizsardzības komitejas priekšsēdētāja vietnieku O. Cunski un ar gaisa aizsardzības valsts vecāko inspektoru B.

Tavkinu. Diemžēl saruna nedeva pamatu optimismam — ne stikla fabrikai, ne pilsētai kopumā.

Kāds no gudrajām «augšā», acīmredzot, pirms trim gadiem cerēja, ka reģionālās komitejas izveidošana uzreiz atrisinās visas ekoloģiskās rakstura problēmas. Šādā veidā vēlamo uzrādīt kā esošu. Bet tas ir šāds: reģionālā komiteja pati ir kilnieks ne visai saprotamai struktūrai. Dabas aizsardzības organizāciju un sanitāri epidemioloģiskās stacijas funkcijas līdz šim laikam nav norobežotas. Vienīgais, ko var komitejas locekļi, — atbraukt uz tiem pašiem Līvāniem un paņemt abu upju ūdens paraugus. Attiecībā uz gaisu — te inspekcija ir bezspējīga, jo nav vajadzīgās aparatūras (starp citu, tā ir Zinātnu akadēmijai). Veselības aizsardzības ministrija. Valsts hidrometeoroloģiskajai komitejai. Tikai salmnieciskā aprēķina laikā neviens neko bez maksas nedarīs. Līvānu pilsētas budžets, kā parasti, izsmelts. Tāpēc no komitejas būs šāds ieteikums: pilsētas padomes izpildkomitejai noslēgt līgumu ar Valsts hidrometeoroloģisko komiteju vai Veselības aizsardzības ministriju mērījumu veikšanai. Šādā veidā nosakot Līvānu uzņēmumu ietekmi uz ekoloģisko stāvokli pilsētā kopumā un atmosfēras piesārņotību konkrēti. Bet darbu apmaksu (staro cīņu, tie ir diezgan aplomīgi un pietiekami dāri) varētu veikt uz uzņēmumu līdzdalības rēķina un pirmām kārtām uz to uzņēmumu rēķina, kas ir potenciāli atmosfēras piesārņotāji.

Acīmredzot, tam ir sava veida iega. Pretējā gadījumā stikla fabrika turpinās valnot eksperimentālo blokimisko rūniecību un otrādi. Ja nebūs skaidrības par visas pilsētas fonu, tad netiks pārtraukti mēģinājumi visu valsti uzvelt nepārtrauktai transporta plūsmā pa galveno pilsētas ielu.

Kamēr mēs visi kopā un katrs atsevišķi mājām ar galvām, rodas šāda veida statistika: ja 1979. gadā Līvānu zonālajā slimnīcā ārstējās 0,4 procenti no kopējā onkoloģisko slimnieku skaita, tad 1983. gadā

— jau 1,3 procenti. Neatkarotīšu skaitļus par bronhīta slimniekiem, par zīdaiņu bronhīta astmu, daudzām nopietnām kaitēm, kas piemīt pusmūža vecuma cilvēkiem. Dievs, pasargi mūs no situācijas, kāda ir daudzcieņš Ventspīlī, par ko pavisam nesen rakstīja «Sovetskaja molodož», un ko nav iespējams lasīt bez šausmām.

Tiešām, ko var «piešūt» rūpniecām, ja nav konkrētu skaitļu un faktu? Stikla fabrika, piemēram, pa kluso lemanijs nodot ekspluatācijā jaunu kristāla ķīmiskās pulēšanas ceļu. (Tiesa, uzņēmuma galvenais inženieris V. Bessarabs mums apgalvoja, ka esot Dabas aizsardzības reģionālās komitejas izdota atlauva ar personīgu tās priekšsēdētāja parakstu.) Veselības aizsardzības un ekoloģiskās komisijas veiklī deputāti bija klāt un atrada diezgan nepatīkamas lietas, tika sastādīts akts.

Jaunā absorbētāja gāzes attīrīšanas iekārtas ierīkošana, kurā nosētas sēra un fluorēnraža skābes tvaiki, un citi ekoloģiski pasākumi ļauj cerēt, ka stāvoklis normalizējas. Bet atkal — kurš to pierādīs? Resoru laboratoriju kontrolē? Šaubos, jo arī tā ir atkarīga. Ne velti taču apkārtējās vides inženiere (pagājušā gada nogalē štatu sarakstos parādījās arī šāds amats) Jekaterina Gegele šaubījās: diez vai ticēs šo analīžu objektivitātei?

Vidzdrīzāk gan, ka neticēs. Kaut vai es, savā ziņā dilettante paraugos, mērījumos, piesārņotības līmeņa noteikšanas metodēs, tomēr zinu: reizēm it nemaz nav vajadzīgas speciālas zināšanas. Pietiek vienkārši pavērties pa sava dzīvokļa logu laukā, kad valda rietumu vējš un ir pazemināts atmosfēras spiediens, — kļūst ne visai omulīgi, kad redzi apkārt mājām klājamies zilganpelēkus, kodīgus dūmus. Nezinu, kā nu kuru, bet mani pat nats Dievs nepārliecinās par to, ka ar ekoloģiju fabrikā ir «daudz maz» kārtība. Un vēl jo vairāk — šī gada 17. — 18. janvāra akts (tiesa, paraksta zem tā nav). Divains joks. Citēju: «Uzņēmums strādā bez atļaujas

piesārņot atmosfēru ar kaitīgām vielām, un tas savukārt ir Latvijas PSR likuma «Par atmosfēras gaisa aizsardzību» 16. panta pārkāpums». Bet nedaudz tālāk no loģikas viedokļa divains punkts: «Ņemot vērā to, ka uzņēmuma tehnoloģijas neizraisa augstu atmosfēras gaisa piesārņotību, ko apļiecina mērījumi un neapšaubāms izmetumu uzskaitījums, atļaut Līvānu stikla fabrikai turpināt ražošanu.» Kur ir garantija, ka līdzīgu «aktu» savā labā neizmanto citi Līvānu uzņēmumi?

Neapstrīdēšu V. Bessarabu — pēdējos piecos gados fabrikā nopietni nodarbojas ar ekoloģiju. Bet darbs uz priekšu virzās ļaus. Piemēram, attīrīšanas iekārtas aiz vannu krāsnīm (jo tieši to del daudz nelaimju) būs ne agrāk kā pēc trim gadiem. Projektu izstrādāt sola kāds institūts... Novorosijskā. Diemžēl šajā pat stikla fabrikā ir rūgta pieredze: kamēr projektu grib realizēt, tas apaug ar prāvu bārdu — atceresimies gadījumu ar sihtas veidošanas iecirkņa rekonstrukciju, kuras projekts bija gatavs jau 1983. gadā, bet izrādījās, ka «nav limitu».

Kurš vainīgs? Saprotams, ka vaininieku nav. Labākajā gadījumā ir «pārmīļnieks», un arī tas saņem naudas sodu — neizmaksātu deturkšņa prēmiju veidā.

Bet kurš, atvainojiet, atbildēs par dzīvojamā masīva būvniecību stikla fabrikas sanitārā aizsargzonā? Tā nav vienkārši pārskatīšanās, tas ir noziegums pret 750 cilvēkiem, kuri nokļūva «zonā». Starp citu, bērni arī. Nesmu asinskāra, bet kategoriski nepiekrītu izteicienam: «Pēc kaujas dures neviens, ko nu vajns». Vainīgtie šīsoda publiski, neatkarīgi no leņinamā amata. Ceru, ka šādam manam novēlījumam (novēlto launajam pilsoņu parlamentam) pievienosies 750 līvānieši.

Pilsētā, kur ir neaizredzams smogs, patiesi grūti kaut ko skaidri saredzēt. Bet ja nav arī šādas vēlēšanās — tad jo vairāk. Tad jau ieskaitīsim Līvānos Ventspīlī līdzīgu pilsētu rāvē.

I. KOROLOVA

Imunoloģija ekoloģijas dienestam

Parasti, kad runāts par ekoloģiskām problēmām, ar to tiek domāta gaisa, ūdens, augsnes tīrība.

Taču šis jautājums ir daudz sarežģītāks. Vienu vai otru ķīmisko savienojumu mērījumi iepriekšminētajās vidēs ne vienmēr atspoguļo problēmas būtību, jo ne visi piesārņotāji pašlaik pakļaujas tiešiem mērījumiem un pētījumiem. Dažām vielām pat visminimālākajā daudzumā molekulu līmenī piemīt alerģiskas īpašības, īpaši — jutīgām personām. Pie šādām vielām pirmām kārtām pieskaitāmi olbaltumvielu savienojumi. Tāpēc radusies nepieciešamība vērtēt ekoloģisko situāciju, kas rodas ap tādām biotehnoloģiskiem uzņēmumiem kā Preiļu siera rūpnīca un Līvānu eksperimentālā biokīmiskā rūpnīca.

Šī uzdevuma atrisināšanai Līvānu eksperimentālā biokīmiskā rūpnīcā noslēdza līgumu ar Vissavienības zinātniski pētnieciskā institūta vielu bioloģiskās drošības centru Maskavā un ar Ukrainas PSR Veselības aizsardzības ministrijas republikānisko zinātniski higiēnisko centru Kijevā, kā arī ar vadošajām pētnieciskajām iestādēm šajā nozarē.

Zinātniski pētnieciskais darbs turpinās jau otro gadu. Pirmajā gadā tika pētīta siera rūpnīcas un eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas strādnieku saslimšanas statistika, kā arī pieaugušo un bērnu pētīšana, kuri dzīvo šo uzņēmumu apkārtnē. Bez tam tika veikti laboratorijas un medicīnas pētījumi riska grupas personām, kuras strādā šajos uzņēmumos.

Šajās grupās tika ieskaitītas personas, kas slimu bieži un ilgstošu laika periodu, kā arī strādnieki, kuriem ir profesionāli ir saskarsme ar mikroorganismiem producentiem.

Lai galīgi izlemtu šo jautājumu, nolēma izpētīt veselības stāvokli bērniem kā visjutīgākajiem pret saskarsmi ar olbaltumvielu savienojumiem. Pētīšanas metodikā tika ietverti smalki imunoloģiskie testi, kas ļauj noteikt iepriekšpatoloģiskās izmaiņas organismā, kā arī elektrofizioloģiskie pētījumi, lai noteiktu bērna organisma galveno orgānu sistēmu funkcionālo stāvokli. Šis metodikas ir absolūti nekaitīgas pētāmajiem, jo imunoloģiskās reakcijas noteikšanai ir nepieciešams nedaudz asins no rokas pirksta, bet elektro un fizioloģiskiem pētījumiem vispār nav nekāda sakara ar ādas bojājumiem.

Asins paraugu paņemšanai no rokas pirksta Līvānu zonālajā slimnīcā un Preiļu rajona centrālajā slimnīcā ir iedalīti pieredzējuši laboranti. Viņi ir apgādāti ar vienreizējās lietošanas medicīnas instrumentiem.

Diemžēl šo pētījumu veikšanai, kas tik ļoti nepieciešama mūsu rajonam, ir šķēršļi — dažu vecāku, skolu vadītāju un pedagogu nesapratne. Iespējams, ka to var izskaidrot ar informācijas trūkumu par veicamajiem pētījumiem. Šajā sakarībā publicētā informācija lievies zināmu skaidrību par šo problēmu un palīdzēs veiksmīgi noslēgt ekspedīcijas darbu.

M. BARAMS,
vadošais zinātniskais līdzstrādnieks, medicīnas zinātņu kandidāts

Bibliotekāri Riebiņos

Kā veidot sadarbību ar lauksaimniecības speciālistiem, kā tuvināt grāmatu lauku cilvēkiem? Uz šiem un citiem bibliotēkas darba jautājumiem centās rast atbildi rajona bibliotēku darbinieki savā kārtējā izbraukuma seminārā Riebiņos. Darba pieredzē dalījās bibliotēkas ilggadējā vadītāja Alevtina Krasnopjorova. Par kolhoza attīstību klātesošos informēja

galvenais ekonomists Anatolijs Sabanskis un LKP pirmorganizācijas sekretāre Zoja Agalonoņa.

Pirmrindas pieredzes kabineta vadītāja Valentīna Rutkovska stāstīja par sadarbību ar bibliotēku pirmrindas pieredzes propagandā. Ciemiņi apmeklēja sporta zirgu audzētavu, kur viņu gide bija Lilija Ivanāne. Patīkamu pārsteigumu rajona bibliotekāriem bija sagādājusi pagasta izpildkomiteja, kura bija parūpējusies par garšīgām pusdienām.

V. ROMANOVSKIS

Jaunsaimnieku uzplūdi Rudzētos

Jā, visvairāk jaunsaimnieku no rajona ciemiņiem patlaban ir Rudzētos: iedzīvojušies jau 21, šajās pavasara dienās klāt nāk vēl 12 saimniecības. Tātad — kopā būs 33. Isti jaunsaimnieku uzplūdi.

Ir rajonā ekonomiski vējas saimniecības, taču ir vēl «Rudzēti» — tā teica ne visai sen. Pēdējos gados vietējais sovhozs mazlietiņ pārvirzījies uz priekšu, tomēr saimniekošana te grūta. Jo nav, kas strādā.

Tagadējais kritiskais «Rudzēti» stāvoklis ir iepriekšējo vadītāju nepārdomātības sekas. Vidusskolu kādreiz uzcēla tālu no centra, vēlāk izveidoja gigantisku, nepārvaldāmu sovhozu, ekstensīvi virzot ražošanu, no cilvēkiem izsūca fizisko un garīgo spēku, dzīvojamās mājas necēla gadiem ilgi. Rezultāts — Rudzēti palika arvien tukšāki. Bet pirmsskolhozu laikā te bija bieži apdzīvota vieta, bagātas zemnieku viensētas. Zeme te visumā laba, un Rudzēti bija maizes klēts.

Tagad pāri Rudzētiem velas jaunsaimnieku kustības vilnis. Kad cilvēks atgriežas pie zemes, tā ir laba pazīme. Bet vai jaunsaimnieki var glābt nolaiestos Rudzētos? Zemes te tūkstošiem hektāru, bet jaunie zemturi kopā apsaimnieko tikai ap pustūkstoti hektāru. Un ar lielām grūtībām — pēdējiem nav tehnikas, un cerības uz to ir minimālas.

Kas ir šie entuziasti Rudzētos, kas veido savas saimniecības? Viens no pirmajiem pērn-pavasara zemi paņēma Jāzeps Pastars. Viņš iedzīvojies: ir sava tehnika, lopis, viss pārējais. Vajadzīgs tikai darbs un laiks. Pastaru zemes kopēju dzimta turpināsies.

Reizē ar Jāzēpu Pastaru zemi paņēma bijušais Rudzētu palīgskolā direktors Jānis Viljams. Arī viņam saimniekošana soks.

Aiz Steķiem Vārpsalā savu zemnieku saimniecību veido Vārpsalīšu dzimta — tēvs Jānis ar dēlu Jāzēpu. Viņiem — 52 hektāri zemes. Pagājušajā rudenī 14 hektāros iesēti rudzi. Tie ļoti pārzīemojuši un sola bagātu ražu. Zeme uzarta rudenī, izvesti kūtsmēsli.

ATTĒLOS:

- Arkādijus Skutelis augļu dārza kopšanā;
- jaunsaimnieks Jāzeps Vārpsalīšis;
- Zenta Detkova ar dēliem Andri, Viktoru un Jāni — nākamajiem jaunsaimniekiem.

J. SILICKA foto

Preiļu pilsētas un apkārtnes ciemu iedzīvotājiem

Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomiteja veic pasākumus pilsētas televīzijas centra izveidošanai ar nolūku — pārraidīt vietējās ziņas, intervijas, videofilmas un citu videoprodukciju.

Iespējamie televīzijas raidījumi tiks raidīti pa Centrālās televīzijas 2. kanālu, tātad — aptvers Preiļu pilsētu un klātesošos ciemus. Sākotnējais raidījumu laiks varētu būt līdz četrām stundām diennaktī pēc un (vai) pirms Centrālās televīzijas 2. programmas vakara raidījumu bloka.

Pilsētas izpildkomiteja vēlas uzzināt iedzīvotāju domas par sekojošiem jautājumiem:

1. Vai Jūs esat «par» vai «pret» vietējā televīzijas kanāla izveidošanu? _____

2. Kāda rakstura informāciju Jūs gribētu saņemt pa vietējo televīzijas kanālu? _____

3. Cik lielā mērā Jūs būtu gatavi finansēt šo pasākumu no saviem ienākumiem vietējo nodokļu formā (1 rublis mēnesī vai vairāk)? _____

Atbildes uz jautājumiem (izgriežot šo anketu no laikraksta) lūdzam sūtīt Preiļu pilsētas izpildkomitejai: Preiļos, Pionieru laukumā 1.

Riebiņu mazgadīgo visatļautība

Visus šos gadus, strādādams agrofirmas «Sarkanais Oktobris» darbniecībā, pastāvīgi esmu piedzīvojis Riebiņu mazgadīgo huliģānu visatļautību. Šie «vāroņi» ir vecumā no 10 līdz 14 gadiem.

Minēšu tikai divus piemērus. Kādā 1988. gada rudenī sestdienā novācu kartupeļus un pa nakti tos sabēru darbniecības noliktavā. Svētdienas rītā konstatēju, ka siltumnīcā izsīstīti logi, apgaismes lampas izskrūvētas, noliktavā izlauzta durvis un tur apmēram 300 kilogramu kartupeļu salieti ar benzīnu. Vandālisms, vairāk nekā!

Tiesa, milicija vainīgos dabu-ja rokā, bet zaudējumus man neviens nesamaksāja. Mazgadīgo ļaundaru vecāki pat neatrada par vajadzīgu man atvainoties.

Šī gada 13. aprīļa naktī nezināmas personas siltumnīcā atkal izdauzīja logus, sagrieza polietilēna plēves un naktis kurinātājam nozaga mopēdu. Ja milicija gribētu, ar šuni vainīgajiem pēdas sadzītu — pēdu nospiedumi norāda uz 10 — 14 gadus veciem pusaudžiem.

Jājautā vecākiem: kāpēc viņi atļauj bērniem naktīs apkārt

blandīties? Vainīga arī skola, ka maz skolēnus audzina.

Manā bērībā un jaunībā pusaudžiem nebija laika ar tādām ļaundarībām nopemties, viņiem bija jāstrādā. Anglijā bērns par palaidnībā līdz 4. klasei ar rīkstēm pāraudzina. Vācijā pie kauna staba sien. Bet pie mums — visatļautība.

Preiļos daudzi pusaudži braukā ar zagtiem mopēdiem. Vai milicijai jau sen nebūtu laiks izdarīt šo braucamrīku pārbaudi?

V. GERCS,
dārznieks

Latvijas iedzīvotāji — statistikas spoguļi

Papildus jau agrāk publicētajiem datiem Latvijas PSR Valsts statistikas komiteja sniegusi ziņas par republikas pilsētu un rajonu iedzīvotāju nacionālo sastāvu, kas iegūtas Vissavienības tautas skaitīšanā 1989. gadā.

Pastāvīgo iedzīv. skaits	Atsevišķu republikas iedzīvotāju īpatsvars republikas pilsētu un rajonu iedzīvotāju kopskaitā, %							
	latvieši	krievi	balto krievi	ukraiņi	poļi	lietu- vieši	igauņi	citas tautības
REPUBLIKA KOPUMĀ 2666567	52,0	34,0	4,5	3,5	2,3	1,3	0,1	2,3
PILSETAS:								
Rīga	910455	36,5	47,3	4,8	4,8	1,8	0,8	0,1
Daugavpils	124910	13,0	58,3	9,1	3,1	13,1	0,9	0,0
Liepāja	114486	38,8	43,1	4,9	7,5	1,1	2,3	0,1
Jelgava	74105	49,7	34,7	6,0	3,9	1,7	1,2	0,1
Jūrmala	60600	44,2	42,1	4,9	3,4	1,5	0,9	0,1
Ventspils	50646	43,0	39,4	5,8	6,4	1,0	0,7	0,1
Rēzekne	42477	37,3	55,0	2,0	1,6	2,7	0,2	0,0
RAJONI:								
Alūksnes	28884	75,0	18,2	0,9	2,6	0,3	0,2	1,4
Balvu	33913	71,8	24,5	0,8	1,3	0,3	0,1	1,1
Bauskas	55888	68,4	14,3	4,7	3,1	1,5	6,3	0,1
Cēsu	64335	81,3	12,8	2,0	1,4	1,1	0,5	0,1
Daugavpils	47076	35,9	40,8	7,0	1,9	11,2	1,7	0,0
Dobeles	44391	63,7	18,7	5,6	3,6	1,7	4,9	0,0
Gulbenes	29930	79,8	15,5	1,4	1,4	0,7	0,3	0,1
Jēkabpils	61048	61,6	27,1	3,6	2,2	2,1	1,6	0,1
Jelgavas	39135	61,1	21,3	8,0	2,6	2,4	3,3	0,1
Krāslavas	41490	43,1	27,4	20,1	1,6	6,0	0,4	0,0
Kuldīgas	40985	84,4	8,0	1,4	2,4	0,6	1,8	0,0
Liepājas	54306	79,2	9,2	1,6	2,6	0,5	5,9	0,0
Limbažu	41119	85,4	8,0	1,5	1,8	0,8	0,6	0,3
Ludzas	42495	53,4	38,4	4,3	1,6	0,8	0,3	0,1
Madonas	49466	82,3	12,4	1,7	1,4	0,9	0,4	0,0
Ogres	65813	70,5	20,1	3,7	2,2	1,5	0,8	0,1
Preiļu	45955	63,5	29,9	2,0	1,1	1,9	0,4	0,0
Rēzeknes	43442	53,3	41,7	1,6	0,9	1,4	0,3	0,0
Rīgas	150852	58,1	29,4	5,0	3,3	1,7	1,0	0,1
Saldus	39468	80,7	7,0	1,9	1,7	0,7	7,1	0,0
Stuķas	44488	73,7	16,6	2,8	1,6	1,3	2,9	0,0
Talsu	50041	89,8	4,9	1,1	1,0	0,7	0,6	0,1
Tukuma	58575	79,0	12,1	2,9	2,3	1,0	1,1	0,0
Valkas	37364	74,3	17,4	2,6	2,0	0,9	0,5	0,8
Valmieras	62728	78,5	14,3	2,6	1,8	0,9	0,5	0,2
Ventspils	15701	85,9	8,2	1,2	1,8	0,6	0,9	0,0

Republikā dzīvo 22,9 tūkstoši ebreju, 7,0 tūkstoši čigānu un 4,8 tūkstoši tatāru, kuru ir vairāk nekā igauņu. Taču sakarā ar to nevienmērīgo izvietojumu republikas teritorijā tabulā tie nav uzrādīti.

Skaitlis 0,0 ailē «igauņi» nozīmē, ka šīs tautības personu skaits attiecīgajā pilsētā vai rajonā ir mazāks par 0,1 procentu.

LETA

Čandigarhā — vienā no skaistākajām un mūsdienīgākajām Indijas pilsētām — atrodas viens no savdabīgākajiem akmeņu dārzem (attēlā). To veidojis bijušais inženieris celtnieks, patlaban visu atzītālais mākslinieks Neks Čanda. Šis dārzs ir visas viņa dzīves darbs. Veidojot akmeņu dārzu, tika izmantoti ne tikai dīvalnu formu akmeņi, bet arī tas, ko parasti izmet atkritumos — māsasaimniecības piederumu un stikla lauskas, izbrāķēti būvmateriāli. Apmeklētāji nokļūst brīnišķīgā pasaulē ar dīvalnām alām, noslēpumainām ejām starp klinītiem, ūdenskritumiem, bet pēc tam — visdāzādāko skulptūru vernisāžā.

TASS fotohronika

Redaktors PĒTERIS PIZELIS

Sirds skaistumu, ko glabā jaunu dienu rīt,
It visam mūžam papemiet sev līdz,
Lai arī tad, kad salta rasa krīt,
Sirds sirdi spētu vienmēr sasildīt.
(Sk. Kaldupe)

Sveicam ZITU ZNOTIŅU un ARTURU UPENIEKU, kopējo dzīves ceļu uzsākot!

Kolhoza «Dubna» valde un speciālisti

Es tevi meklējis jau esmu sen
Kā dzintarlāsi balnā putu krokā,
Ar tevi kopā savijies mans mūžs,
Un laime nāks ar tevi roku rokā.
(E. Vēveris)

LAILU KIRILOVU un ANDRI LAZDĀNU sveicam kāzu dienā!

Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

VALSTS LIEPĀJAS TEĀTRA VIESIZRĀDE

27. aprīlī plkst. 19.00 Preiļu kultūras namā.
A. Deglavs. «VECAIS PILSKUNGS» — stāsts iz kļūstu laikiem 2 daļās ar dziedāšanu un dancošanu.
Biļešu iepriekšpārdošana kultūras namā.
Pieņem kolektīvu pieteikumu.

PREIĻU RAJONA SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTAM vajadzīgi:

tvaika katlu kurinātāji (darbam Preiļos),
kurinātāji — operatori (darbam Līvānos).
Pieteikties kadru daļā, tālrunis 21569.

PREIĻU 21. PĀRVIETOJAMAJAI MECHANIZETAJAI KOLONNAI

darbam Līvānos un Preiļos steidzami vajadzīgi:
traktoru mašīnisti,
transportstrādnieki,
ārējo cauruļvadu montētāji.
Pieteikties kadru daļā Līvānos, Kalnu ielā 5. Tālrunis — 44573.
Bezģimenes cilvēkiem tiek piešķirta labiekārtota kopmītne.

SADZĪVES UN KOMUNĀLĀS SAIMNIECĪBAS RAZOŠANAS PĀRVALDEI LĪVĀNOS

pastāvīgā darbā vajadzīgi:

visu celtniecības specialitāšu viriēši,
strādnieki darbam pilsētas labiekārtošanā,
gāzes un elektrometinātāji.
Gabaldarba apmaksā. Ir premiālās piemaksas.

JĒKABPILS 8. AUTOKOMBINĀTA PREIĻU FILIĀLEI

pastāvīgam darbam vajadzīgi

autoatslēdznieki,
gāzes un elektrometinātāji.
Izziņas pa tālruni 22933 vai personīgi filiālē.

AGLONAS INTERNĀTSKOLAS

aktu zālē 12. maijā plkst. 12.00 notiks pārrunas ar tiem skolēniem, kuri 1990./1991. mācību gadā vēlas mācīties Aglonas internātskolās 1. un 10. klasēs.

Aicinām ierasties uz pārrunām arī skolēnu vecākus.

DAUGAVPILS PUTNU FABRIKA

pārdos dējējvistu cāļus:

PREIĻOS — šī gada 13., 20., 27. maijā un 3., 17. jūnijā, izpārdošana notiks no plkst. 6.00 līdz 7.00;
LIVĀNOS — 20., 27. maijā un 3. jūnijā no plkst. 8.00 līdz 9.00;

● PAGASTOS cāļus pārdos:

17. maijā no plkst. 13.00 līdz 14.00 — Priekuļos,
17. maijā no plkst. 15.00 līdz 16.00 — Rudzētos,
22. maijā no plkst. 13.00 līdz 14.00 — Rušonā,
22. maijā no plkst. 15.00 līdz 16.00 — Aglonā,
24. maijā no plkst. 12.00 līdz 13.00 — Riebiņos,
24. maijā no plkst. 14.00 līdz 15.00 — Silajānos,
29. maijā no plkst. 12.00 līdz 13.00 — Pelēcos,
29. maijā no plkst. 14.00 līdz 15.00 — Aizkalnē,
1. jūnijā no plkst. 12.00 līdz 13.00 — Stabulniekos,
1. jūnijā no plkst. 14.00 līdz 15.00 — Galēnos.

Administrācija

MAINA lauku mājas pret dzīvokli Līvānos un PĀRDOD grūnsnu teli kolhoza «Līvāni» Drēnos. J. Vaivods.

PĀRDOD jaunu mēbeļu garnitūru «Laima». Tālrunis 21069.

Parasti pavasars atnāk ar sauli un ziediem.
Prieku un laimi, kas ģimenes pavardā kvēl.
Jums šis pavasars atnesa skumjas un smeldošu sāpi,
Ziedus ar asarām rūgtām, ko kapā dod līdz.
(J. Osmanis)

Izsakām dziļu līdzjūtību IZIDORA PUNDURA piederīgajiem, viņu smiltājā izvadot.
Kolhoza «Rožupe» kolektīvs

Aizejot cilvēkam ardevas saka,
Aizejot cilvēki kaut vārdu bilst.
Kāpēc tu aizgāji nepasakot,
Kāpēc tik pēkšņi cilvēki mirst?
(S. Kaldupe)

Izsakām līdzjūtību Arvidam Znotiņam, aizvadot BRĀLI smiltājā.
Priekuļu fermas kolektīvs

Kāpēc tik pēkšņi,
Kāpēc bez atvadu vārdiem
Aizcirtu mūžības vārtus?
(O. Vācietis)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Zinaīdai Skutelei, BRĀLI smiltājā izvadot.
Zoovetdarbinieku kolektīvs

Nogrīma saule, apdzisa zvaigznes.
Norīma vēji, aplūsa sirds.
(E. Plaudis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Janīnai Samovičai, MĀMULU smiltājā guldot.
Mātas kaimiņi

Mūža vilciens pa gadskārtu slieidēm
Nerimls traucies un palicis kluss,
Smilšu kalnā zem dzīvības priedēm.
Lai nu tētis uz atvasēm dus.
(V. Rūja)

Skumju brīdī esam kopā ar Valiju Melnaci, no TĒVA uz mūžu atvadoties.
Bijušie darbabiedri

Kāds pārpratums un neparasta steiga,
Vēl tik daudz rītausmās tev jāieskatās bij.
(A. Vējāns)

Esam sērās blakus Znotiņu un Strupiņu ģimenēm, guldot BRĀLI dzimtas puses smiltājā.
Stabulnieku ciema izpildkomiteja

Tavs mūžs kā ābeļu dārzs
Palicis tiem, kas tālāk ies.
(J. Rūsinš)

Dalām bēdu smagumu ar Maiju Nārūni, TĒTI smiltājā izvadot.
Jersikas koris

Nokrīt lapa, izdeg svece,
Aplūst tēva valodina.
(T. dz.)

Sāpju brīdī esam kopā ar Maiju Nārūni, TĒVU smiltājā izvadot.
Jersikas ciema izpildkomiteja

Lēks saulīte citu rītu
Druvas, silus apraudzīt.
Tu gulēsi mūža miegu
Baltos smilšu palagos.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Stānsavam Pastaram sakarā ar MĀTES nāvi.
Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs

Latvijas saule,
Rokas uz krūtīm man saliec.
Es aizeju projām,
Tu bērniem un mazbērniem paliec.
(K. Skābe)

Sērojam kopā ar Jāzepu Vjaksī, MĀTI smiltājā izvadot.
Preiļu gāzes saimniecības kolektīvs

● LAIKRAKSTĀ PUBLICĒTIE MATERIĀLI NE VIENMĒR ATSPĒGULO REDAKCIJAS VIEDOKLI. PAR PERSONU VĀRDU UN UZVĀRDU, SKAITĻU UN FAKTU PĀRĒIZĪBU ATBILD RAKSTU AUTORĪ.

● MŌSU ADRESE:

22250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 4.

● REDAKCIJAS TALRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietniece, lauku dzīves un sporta nodaļas — 21759, redaktora vietniece izdevumam krievu valodā — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, sabiedriski politiskā nodaļa — 21769, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, vēstulju, skolu dzīves un jaunatnes nodaļa — 22203, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950. gada 29. marta otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «AVIŽE» (Rīgā, K. Valdemāra ielā 105). Viens nosacītā iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
(«Новадникс» («Земля»). Газета Прейльскаго района на латышском языке.)

Metiens 14 099 eksemplāru (latviešu valodā — 10 123 eks., krievu valodā — 3 976 eks.).

Indekss 68169.
Pes. 435.